

UP/I 034-03/20-04/002
580-16/123-24-026
580-AZTN 22.04.2024

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Usl-3325/2021-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Anti Drezgi te Božici Bilen, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja SPAR Hrvatska d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 50, OIB: 46108893754, kojeg zastupa opunomoćenica [REDACTED] odvjetnica u [REDACTED], [REDACTED] protiv tuženika Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, OIB: 54882480048, radi utvrđivanja nepoštene trgovačke prakse, 19. travnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, KLASA: UP/I 034-03/20-04/002, URBROJ: 580-16/123-2021-011 od 22. srpnja 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika, KLASA: UP/I 034-03/20-04/002, URBROJ: 580-16/123-2021-011 od 22. srpnja 2021. odlučeno je:

„I. Utvrđuje se da je SPAR Hrvatska d.o.o., Zagreb svojim postupanjem povrijedio odredbe članka 12. točke 14. Zakona o zabrani nepoštenih trgovačkih praksi u lancu opskrbe hranom (dalje u tekstu: ZNTP), kojom je kao nepoštena trgovačka praksa određena prodaja poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda krajnjem potrošaču po cijeni nižoj od bilo koje nabavne cijene u nabavnom lancu tog proizvoda s porezom na dodanu vrijednost na način da je:

Prehrambeni proizvod [REDACTED] brašno [REDACTED], u razdoblju od 9. studenoga 2018. do 11. studenoga 2018. prodavao krajnjim potrošačima po cijeni nižoj od bilo koje nabavne cijene u nabavnom lancu toga proizvoda s porezom na dodanu vrijednost i to ukupno 271 komada toga proizvoda, za koje je izdano 211 računa, a prema popisu s ukupnim brojem računa, oznakom pojedinog računa, datumom pojedinog računa, oznakom komada, akcijskom cijenom, iznosom popusta, nabavnom cijenom i cijenom prema krajnjem potrošaču koji je označen kao Prilog 1. izreke ovoga rješenja i čini njegov sastavni dio.

II. Zabranjuje se trgovcu SPAR Hrvatska d.o.o., Zagreb svako daljnje postupanje opisano u točki I. izreke ovoga rješenja.

III. Za iznimno tešku povredu ZNTP-a opisanu u točki I. izreke ovoga rješenja, u skladu s odredbama članka 24. stavka 1. ZNTP-a, izriče se trgovcu SPAR Hrvatska d.o.o., Zagreb upravno-kaznena mjera u iznosu od:

1.300.000,00 kuna (milijuntristotisuća kuna).

Rok izvršenja: 15 (petnaest) dana od dana izvršnosti ovoga rješenja ako nije podnesena tužba, odnosno po pravomoćnosti sudske odluke, uračunavajući u iznos upravno-kaznene mjere i zakonske zatezne kamate od dana dostave stranci rješenja do dana plaćanja.

IV. Ovo rješenje objavit će se na mrežnoj stranici Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, pri čemu će poslovne tajne sadržane u rješenju biti izuzete od javne objave."

2. Tužitelj u tužbi u bitnom osporava zakonitost osporavanog rješenja iznoseći opširne tvrdnje o bitnim povredama postupka, o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pogrešnoj primjeni materijalnog prava te izricanju i visini upravno-kaznene mjere. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti osporavano rješenje, riješiti upravnu stvar i obustaviti postupak, podredno odmjeriti sankciju te naložiti tuženiku da mu nadoknadi trošak upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom osporava tužbene navode. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Podneskom od 28. veljače 2022., zaprimljenom u sudu 10. ožujka 2022., tužitelj se u bitnom očitovao na odgovor na tužbu.

5. Podneskom od 12. travnja 2022., zaprimljenom u sudu 13. travnja 2022., tuženik se u bitnom očitovao na podnesak tužitelja.

6. Podneskom od 31. kolovoza 2022., zaprimljenom u sudu 5. rujna 2022., tužitelj se u bitnom očitovao na podnesak tuženika.

7. Podneskom od 22. rujna 2022. tuženik se u bitnom očitovao na podnesak tužitelja.

8. Podneskom od 11. ožujka 2024. tužitelj se u bitnom dostavlja dokaze o postupanju tuženika i kojim se očituje na dosadašnji tijek postupka.

9.1. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je pregledao sudski spis i spis tuženika te je 16. travnja 2024. održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i tuženika.

9.2. Sud je odbio prijedlog tuženika za dodjelu roka za dostavu dokaza o pokretanju postupka protiv kupca [REDACTED] s obzirom da to pitanje nije odlučno za ovaj spor. Nadalje, Sud nije smatrao potrebnim prihvatiti dokazne prijedloge tužitelja koji je iznesen u tužbi, a odnosi se na utvrđivanja činjenice o prodaji proizvoda iznad nabavne cijene, smatrajući tu činjenicu neodlučnom.

10. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

11. U postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja tuženik je utvrdio:

- da tužiteljevi ukupni prihodi za 2018. godinu iznose 4.193.111.000,00 kuna;
- da tužiteljevi prihodi od transakcija s povezanim stranama za 2018. godinu iznose 960.000,00 kuna;
- da je tužitelj povezan sa društvima SPAR Österreichische Warenhandels-AG iz Austrije kao jedini osnivač tužitelja, čiji prihodi nisu uzeti u obzir jer nema sjedište u Republici Hrvatskoj te s društvima Spar Nekretnine d.o.o. Zagreb i Metspa d.o.o. Zagreb;
- da je društvo Spar Nekretnine d.o.o. ostvarilo ukupni godišnji prihod za 2018. godinu u iznosu 15.680.000,00 kuna;

- da je društvo Metspa d.o.o. ostvarilo ukupni godišnji prihod za 2018. godinu u iznosu od 1.578.202,00 kuna;

- da ukupni prihodi koje je tužitelj ostvario u 2019. godini iznose 4.462.548.000,00 kuna, dok prihodi od transakcija s povezanim stranama iznose 500.000,00 kuna;

- da je društvo Spar Nekretnine d.o.o. za 2019. godinu ostvarilo ukupni godišnji prihod u iznosu 8.019.000,00 kuna;

- da je ukupni godišnji prihod društva Metspa d.o.o. za 2019. godinu iznosio 1.524.973,00 kuna.

- da je tužitelj u razdoblju od 9. studenoga 2018. do 11. studenoga 2018. prodao krajnjim potrošačima prehrambeni proizvod – brašno [REDACTED] po akcijskoj cijeni i uz dodatni popust na temelju prikupljenih markica iz programa vjernosti, ukupno 271 komada toga proizvoda, za koje je izdano 211 računa, a koji popust nakon što je razmjerno primijenjen na svaki proizvod na računu (izuzev onih proizvoda na koje se popust ne može koristiti, a prema obavijestima iz letka koji sadrži uvjete korištenja popusta iz programa vjernosti), doveo do prodaje krajnjim potrošačima po maloprodajnoj cijeni nižoj od nabavne cijene tog proizvoda s PDV-om.

12. Na temelju utvrđenih činjenica tuženik je utvrdio da je tužitelj kao trgovac ima značajnu pregovaračku snagu čiji ukupni godišnji prihod i ukupan godišnji prihod povezanih društava s trgovcem ostvaren u Republici Hrvatskoj prelazi iznos od 100.000.000,00 kuna ne uračunavajući pritom prihode ostvaren prodajom robe, odnosno pružanjem usluga između povezanih društava, odnosno da ispunjava kriterije iz članka 3. stavka 2. i 5. Zakona o zabrani nepoštenih trgovačkih praksi u lancu opskrbe hranom (Narodne novine, broj 117/17., dalje Zakon). Tuženik je ocijenio da je tužitelj svojim postupanjem povrijedio odredbe članka 12. točke 14. Zakona, zabranio mu daljnje postupanje te mu za tu povredu Zakona izrekao upravno-kaznenu mjeru u iznosu od 1.300.000,00 kuna (milijuntristotisuća kuna).

13. Prema odredbi članka 42. stavka 1. Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) postupak se pokreće po službenoj dužnosti kad je to propisano zakonom ili je nužno radi zaštite javnog interesa. Dakle, javnopravno tijelo je obvezno pokrenuti upravni postupak po službenoj dužnosti kada god je to određeno zakonom ili kada je to nužno radi zaštite javnog interesa. U prvom slučaju pokretanje upravnog postupka naređuje zakon. Kada je pokretanje upravnog postupka određeno zakonom, javnopravno tijelo ne ocjenjuje je li pokretanje konkretnog postupka u javnom interesu ili nije, nego postupak uvijek mora pokrenuti.

14. U konkretnom slučaju tuženik je pokrenuo upravni postupak po službenoj dužnosti.

15. Cilj i svrha Zakona je uspostava, osiguranje i zaštita poštenih trgovačkih praksi kojima se štite sudionici u lancu opskrbe hranom (članak 1. stavak 2. Zakona). Zakonom su definirane nepoštene trgovačke prakse. Tako je, između ostalog, nepoštenom trgovačkom praskom u odnosu dobavljača i trgovca u trgovini poljoprivrednim ili prehrambenim proizvodima, određena prodaja poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda krajnjem potrošaču po cijeni nižoj od bilo koje nabavne cijene u nabavnom lancu tog proizvoda s porezom na dodanu vrijednost, osim u tri iznimna slučaja (članka 12. točke 14. Zakona). Takvo postupanje predstavlja tešku povredu Zakona za koju se izriče upravno-kaznena mjera u iznosu do najviše 5.000.000,00 kuna za pravnu osobu (članak 24. stavak 1. Zakona).

16. Za provedbu Zakona nadležan je tuženik u smislu članka 13. stavka 1. Zakona. Tuženik je u smislu članka 19. stavaka 6. i 7. Zakona ako utvrdi da je

povrijeđen Zakon i postojanje uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere, ovlašten i dužan odrediti njezinu visinu, kao i rokove i način njezina izvršenja.

17. Iz tih odredbi jasno proizlazi zakonska ovlast i dužnost tuženika za pokretanje postupka po službenoj dužnosti bez potrebe da tuženik posebno ocjenjuje je li pokretanje konkretnog postupka u javnom interesu.

18. Iz tih odredbi očito proizlazi i nadležnost tuženika za utvrđivanje povrede Zakona i izricanje upravno-kaznene mjere. Predmet ovog upravnog spora nije pitanje pravilnosti tumačenja nadležnosti tuženika u drugim postupcima, a u ovom predmetu ovaj Sud nema dvojbe da je osporavano rješenje doneseno od nadležnog tijela.

19. Tuženik osnovano nije prihvatio prijedlog tužitelja da se zatraži tumačenje Hrvatskog sabora o pitanju nadležnosti tuženika za primjenu Zakona. Svako javnopravno tijelo u upravnim stvarima ovlašteno je tumačiti propise za provedbu kojih je ovlašten. Je li to tumačenje bilo zakonito može biti predmet ocjene u upravnom sporu. Prilikom takve ocjene upravni sudovi nisu vezani tumačenjima mjerodavnog zakonodavstva od strane upravnih tijela jer je zadaća tih sudova upravo ocjena zakonitosti odluka tih tijela (Europski sud za ljudska prava, predmet B.M. protiv Hrvatske, zahtjev br. 24728/15, rješenje od 28. ožujka 2023.). U konkretnom slučaju ovaj Sud je ocijenio da je tumačenje tuženika zakonito. Osim toga, Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo je institut vjerodostojnog (autentičnog) tumačenja u pravnom poretku Republike Hrvatske, kao ovlaštenje Hrvatskog sabora da daje vjerodostojno tumačenje zakona (odluka broj U-I-4957/2015 od 11. srpnja 2023.).

20. Neosnovano je pozivanje tužitelja na načelo „res iudicata“ i „ne bis in idem“. Tužitelju nije izrečena upravno-kaznena mjera za isto djelo za koje oslobođen pravomoćnom presudom Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, poslovni broj [REDACTED]. Naime, kada se činjenični opis djela iz presude Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu usporedi sa činjeničnim opisom povrede Zakona iz osporavanog rješenja, proizlazi da se pravomoćna presuda odnosi na prodaju proizvoda Pile [REDACTED] i Cappucino [REDACTED], dok se osporeno rješenje odnosi na prodaju brašna, iz čega proizlazi da se očito ne radi o istom djelu (idem). Stoga tuženik osporavanim rješenjem nije počinio ni povredu načela „res iudicata“ i niti načela „ne bis in idem“ na štetu tužitelja.

21. Suprotno tvrdnjama tužitelja, izreka osporavanog rješenja je jasna i sukladna navodima obrazloženja. U situaciji kada javnopravno tijelo u izreci navelo činjenični opis nepoštene trgovačke prakse, a tužitelj u tužbi u upravnom sporu to osporava – tada se ne radi o bitnoj povredi odredaba upravnog postupka, već se radi prigovoru da su u upravnom postupku činjenice pogrešno ili nepotpuno utvrđene. Nadalje, ovaj Sud ne nalazi proturječnosti izreke i obrazloženja osporavanog rješenja.

22. Tužitelj nije doveo u sumnju činjenice utvrđene u postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja koje je ovaj Sud uzeo u obzir na temelju članka 33. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21., dalje ZUS). Činjenica prodaje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda iznad nabavne cijene nije odlučna činjenica u predmetu utvrđivanja nepoštene trgovačke prakse u vidu prodaje tih proizvoda ispod nabavne cijene niti je odlučna činjenica omjera između poštene i zabranjene nepoštene prakse u ukupnom trgovanju u vidu prodaje ispod ili iznad nabavne cijene.

23. Prema odredbi članka 12. točke 14. Zakona, osim nepoštenih trgovačkih praksi iz članka 4. te članaka 6. do 10. ovoga Zakona, ostale nepoštene trgovačke prakse u odnosu dobavljača i trgovca u trgovini poljoprivrednim ili prehrambenim proizvodima su prodaja poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda krajnjem

potrošaču po cijeni nižoj od bilo koje nabavne cijene u nabavnom lancu tog proizvoda s porezom na dodanu vrijednost, osim kad se radi o proizvodima pred istekom roka trajanja, povlačenju poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda iz asortimana te potpunoj rasprodaji zbog zatvaranja prodajnog objekta.

24. Tuženik je pravilno primijenio materijalno pravo. Zakon se primjenjuje na trgovca, a trgovac je u smislu članka 2. točke i) fizička ili pravna osoba utvrđena u skladu s općim propisom o trgovini koja kupuje poljoprivredni ili prehrambeni proizvod radi daljnje prodaje. Zabranjeno je iskorištavanje značajne pregovaračke snage otkupljivača i/ili prerađivača ili trgovca u odnosu na njihove dobavljače nametanjem nepoštenih trgovačkih praksi (članak 3. stavak 1. Zakona). Smatra se da ima značajnu pregovaračku snagu u smislu ovoga Zakona trgovac čiji ukupni godišnji prihod i ukupan godišnji prihod povezanih društava s trgovcem ostvaren u Republici Hrvatskoj prelazi iznos od 100.000.000,00 kuna (članak 3. stavak 2. Zakona). Tužitelj se smatra trgovcem u smislu Zakona. Kao obveznik primjene toga Zakona, tužitelj nije smio prodavati poljoprivredne i prehrambene proizvode krajnjim potrošačima po cijeni nižoj od nabavne cijene s PDV-om, osim u tri izriječkom predviđena slučaja.

25. Zakon o trgovini (Narodne novine, broj 87/08., 96/08., 116/08., 116/08., 76/09., 114/11., 68/13., 30/14., 32/19., 98/19. i 32/20.) nepoštenim trgovanjem smatra prodaju robe ispod njezine nabavne cijene s porezom na dodanu vrijednost (članak 64. stavak 1. točka 1.), osim ako je riječ o situacijama propisanim odredbom članka 64. stavaka 2. toga Zakona. Međutim, za segment trgovine – lanac opskrbe hranom, mjerodavan je Zakon o zabrani nepoštenih trgovačkih praksi u lancu opskrbe hranom.

26. Osnovano tuženik navodi da je Zakon prisilan propis i lex specialis u odnosu na odredbu članka 64. stavak 1. alineju 1. Zakona o trgovini, koja uređuje kao zabranjeno nepošteno trgovanje – prodaju robe ispod nabavne cijene s porezom na dodanu vrijednost i to lex specialis samo u dijelu prodaje ispod nabavne cijene poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Stoga je osnovano stajalište tuženika da se na prodaju ispod nabavne cijene poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ne mogu primjenjivati odredbe Zakona o trgovini, koji kao lex generalis uređuje prodaju robe ispod nabavne cijene s porezom na dodanu vrijednost, nego se primjenjuju odredbe Zakona.

27. Postupanje tužitelja nesporno ne spada niti po jednu od zakonom propisanu iznimku iz članka 12. stavka 14. Zakona koja bi dovela do isključenja odgovornosti tužitelja (kad se radi o proizvodima pred istekom roka trajanja, povlačenju poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda iz asortimana te potpunoj rasprodaji zbog zatvaranja prodajnog objekta). Prodaja poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda po cijeni, koja uz primjenu popusta iz „loyalty programa“, pada ispod nabavne cijene proizvoda s PDV-om, ne može se smatrati izuzetkom od opće zabrane prodaje proizvoda krajnjim potrošačima ispod nabavne cijene s PDV-om.

28. Tuženik osnovano smatra kako „šteta za dobavljače“ nije element protupravnosti koji Zakon propisuje da bi se prodaja ispod nabavne cijene smatrala nepoštenom trgovačkom praksom. To što se posljedice povrede za dobavljače uzimaju u obzir pri utvrđivanju i izricanju upravno-kaznene mjere, ne dovodi do zaključka da je postojanje štete za dobavljače obvezni element za utvrđivanje povrede zakonske zabrane prodaje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda krajnjim potrošačima po cijeni nižoj od nabavne cijene s PDV-om. Stoga su neosnovane tvrdnje tužitelja da je tuženik morao utvrditi postojanje izravne štete prema konkretnom dobavljaču.

29. Iz obrazloženja osporavanog rješenja proizlazi da je tuženik, nakon što utvrdio postojanje uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere, uzeo u obzir cilj upravno-kaznenih mjera, težinu povrede odnosno okolnost da je povreda Zakonom okvalificirana kao iznimno teška povreda za koju je moguće izreći upravno-kaznenu mjeru u iznosu do najviše 5.000.000,00 kuna za pravnu osobu, opseg povrede, vrijeme trajanja povrede i posljedice te povrede za dobavljače te je utvrdio olakotne okolnosti (kratko trajanje povrede, ne dulje od godine dana; dobra suradnja s tuženikom tijekom vođenja postupka; činjenicu da je rješenjem utvrđena povreda članka 12. točke 14. ZNTP-a u odnosu na jedan proizvod i da je povreda počinjena pod okolnostima kad se vršila prodaja proizvoda samo onim krajnjim potrošačima koji su sudjelovali u „loyalty programu“ uz istovremenu primjenu akcijskog rabata, dakle ne svim krajnjim potrošačima u redovitoj prodaji tog proizvoda; činjenica da je povreda počinjena u prvoj godini primjene Zakona te da se u tom smislu stranka nije imala čime voditi prilikom uspostave ovakvog modela pogodnosti za svoje kupce, pri čemu je kombinacija snižavanja cijene putem akcijskog rabata uz primjenu popusta na temelju markica u konačnici dovela do snižavanja cijene proizvoda ispod nabavne s PDV-om), dok nije utvrdio otegotne okolnosti. Tuženik je utvrdio osnovni iznos upravno-kaznene mjere u iznosu od 1.700.000,00 kn te tako utvrđeni osnovi iznos smanjen na temelju utvrđenih olakotnih okolnosti, slijedom čega je tužitelju izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 1.300.000,00 kn.

30. Iz navedenog proizlazi, suprotno tvrdnjama tužitelja, kako obrazloženje osporavanog rješenja nema nedostatke u sadržaju i da tuženik nije svojim odgovorom na tužbu zamijenio obvezni sadržaj osporavanog rješenja u pogledu izrečene kazneno-upravne mjere. Argumentacija tuženika iz odgovora na tužbu o omjeru kazne u odnosu na ukupne prihode tužitelja predstavlja odgovor na tužbene navode kojima osporava visinu izrečene kazneno-upravne mjere, odnosno ukazivanje na financijske učinke mjere na tužitelja, a ne dopunu obrazloženja osporavanog rješenja jer iz Zakona ne proizlazi da omjer visine mjere u odnosu na ukupne prihode počinitelja povrede predstavlja obvezni sadržaj osporavanog rješenja.

31. Tuženik je pri utvrđivanju kazneno-upravne mjere uzeo u obzir i kriterij „posljedica povrede za dobavljače“. Naime, tuženik nije prihvatio navode tužitelja da je u ovom postupku olakotna okolnost to što nije moguće utvrditi štetu za dobavljače odnosno da štete nema zbog kratkoće programa i specifičnosti pri čemu pojedinačna kupnja ovisi o odluci kupca. Tuženik smatra da je šteta za dobavljače obuhvaćena samom svrhom zabrane prodaje proizvoda ispod nabavne cijene i njenoj karakterizaciji kao nepoštenih trgovačkih prakse propisane Zakonom kojem je upravo cilj i svrha zaštita poštenih trgovačkih praksi. Nadalje, tuženik je uzeo u obzir da je riječ o zabranjenom postupanju tužitelja te prodaji proizvoda krajnjim potrošačima po cijeni nižoj od nabavne cijene s PDV-om, do koje dolazi u kombinaciji kada se akcijska cijena proizvoda dodatno snizi za postotak na temelju programa vjernosti, a i reklamiranjem tog proizvoda određenog dobavljača koji se može kupiti na maloprodajnim mjestima SPARA po cijenama koje su niže od nabavne, a kojim postupanjem je negativna i štetna posljedica za druge dobavljače istih proizvoda koji su time stavljeni u neravnopravan položaj na tržištu, po mišljenju tuženika neupitna. Ovaj Sud se slaže s tuženikom da je šteta za dobavljače očita, a to što se ona ne može kvantificirati ne može dovesti do smanjenja upravno-kaznene mjere na temelju te olakotnih okolnosti.

32. Definiranje trajanja povrede kao „kraće od godine dana“ u osporavanom rješenju u skladu je sa Zakonom budući da je Zakonom izričito propisano da se

kratko trajanje povrede, ali ne dulje od godine dana, smatra olakotnom okolnošću (članak 27. stavak 2. točka 3. Zakona).

33. Ovaj Sud nalazi da je tuženik pri izricanju i određivanju visine kazneno-upravne mjere postupio zakonito, unutar granica ovlasti i svrhe radi koje ovlast dana te je u obrazloženju naveo sve odlučne okolnosti te u dovoljnoj mjeri naveo razloge za izrečenu mjeru.

34. Predmet ovog upravnog spora nije pitanje zakonitosti postupanja tuženika prema drugim adresatima Zakona u istovrsnim ili sličnim slučajevima pa tako i postupanje tuženika u predmetu društva [REDACTED]. Neovisno o tome, ovaj Sud primjećuje da je nakon početnog stajališta tuženika o nepostojanju uvjeta za pokretanje postupka, ipak određeno pokretanje postupka protiv društva [REDACTED] radi prodaje prehrambenih proizvoda ispod nabavne cijene.

35. Slijedom navedenog, Sud je osporavano rješenje ocijenio zakonitim.

36. S obzirom na sve naprijed navedeno odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude primjenom odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a.

37. O troškovima upravnog spora, Sud je odlučio na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, prema kojoj stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Kako tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, nema zakonskog osnova udovoljiti njegovom zahtjevu za naknadu troškova upravnog spora. Stoga je Sud odlučio kao u točki II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 19. travnja 2024.

Sudac:
Ante Drezga

Dokument je elektronički potpisan:
Ante Drezga

Vrijeme potpisivanja:
19-04-2024
13:41:48

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.67#0C1158415A48522D383533330343835343437
OU=Signature
S=Drezga
G=Ante
CN=Ante Drezga

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Odvjetnica [REDACTED]
2. Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja, 10000 Zagreb, Savska cesta 41
3. U spis

Broj zapisa: **9-30866-86843**

Kontrolni broj: **0d567-53be4-fb382**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ante Drezga, O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Upravni sud u Zagrebu

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja, pravna osoba**, dana **19.04.2024.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **Us I-3325/2021**:

- odluka/dopis vrste **Presuda – odbijanje** i oznake **Us I-3325/2021-12** od **19.04.2024.**

Potvrđuje se da je primatelj dana **22.04.2024.** preuzeo navedena pismena.